

paa Kjøbenhavns Befolkning. Mange søge at unddrage sig den Pligt at skulle stille sig til Væbning, og det ofte paa en mindre hæderlig Maade, idet man foretager en fingeret Bortflytning til Frederiksberg eller til andre af vore Nabokommuner, for at blive fri derfor. Det lader sig saa godt forstaa, at Folk helst ville være fri for at møde til Væbning; thi de allerfleste af dem, der møde, have sikkert den Forestilling, at det ingen Verdens Nytte er til at løbe og lege Soldat i 15 Dage paa Fælleden. Man kan i den Henseende ogsaa henvise til Udtalelser fra ansete militære, der sige, at Væbningen i dens nuværende Skikkelse ikke er noget værd, at den ikke var for god til at blive ophævet. Det har imidlertid vist sig, at vi desværre ikke kunne komme frem ad denne Vej.

Derfor har jeg i Aar tilladt mig at prøve en anden Vej, idet jeg har stillet et Ændringsforslag om, at naar Væbningen skal bibeholdes, naar man fremdeles vil lægge denne ekstraordinære Byrde paa de kjøbenhavnske værnepligtige, der da ogsaa efter Ret og Billighed ydes dem et nogenlunde passende Vederlag for det Tidsspilde og den Ulejlighed, denne Tjeneste medfører. De faa ganske vist allerede i Øjeblikket en lille Godtgørelse, nemlig 50 Øre pr. Dag, men man maa huske paa, at de have ikke som rigtige Soldater nogen Uniform, men maa selv anskaffe sig den nødvendige Uniform, nemlig en Hue og en Frakke, og naar de gøre 15 Dages Tjeneste en Sommer, kunne de derfor faa 7,50 Kr.; men dette vil ikke være tilstrækkeligt til at anskaffe Frakke og Hue. Selv om man tager de 2 Aar, de gøre Tjeneste, under et, vil 15 Kroners Godtgørelse for to Væbningsture endda ikke være tilstrækkeligt til, at de derfor kunne anskaffe sig en Frakke og en Hue. Man ser altsaa, at den Godtgørelse, som ydes dem, ikke vil være tilstrækkelig til at dække det kontante Udlæg, disse Folk have, naar de skulle ind til denne Tjeneste. De have altsaa ikke en Øre i Lønning for de 15 Dage, de gøre Tjeneste. Vi maa desuden huske paa, at de 15 Dage, hvori Krigsbestyrelsen kræver, at disse Folk skulle møde til Tjeneste, netop er den allerbedste Arbejdstid i hele Aaret, saaledes at det bliver et meget betydeligt Næringstab, disse Folk lide. Vel skulle de ikke møde før Kl. 5 Eftermiddag, men naar en Mand f. Eks. skal møde til Skydning paa Amagerfælled, og han arbejder paa Østerbro, maaske i Hellerup, eller endnu længere borte, er det nødvendigt, at han maa begive sig et Par Timer før fra

sit Arbejde til Mødepladsen; han kan saaledes spille 2—3—4 Timer af sin Arbejdstid, hvad der, som sagt, kan medføre et meget betydeligt Tab. Naar man ikke vil ophæve Væbningen, naar Tingets Flertal ikke vil gaa med dertil, er det ikke andet end en ganske simpel Retfærdighedshandling at gaa med til at yde en lille Godtgørelse for det Næringstab, disse Folk lide derved.

Det er nu blevet sagt fra den ærede Ordfører, at man havde forhandlet denne Sag i Finansudvalget, og at der ogsaa fra Venstres Side var Stemning for at yde en Godtgørelse til disse Folk, men det viser sig her, som altid over for den Slags Spørgsmaal, at naar man vil gaa med dertil, er der altid saa mange andre Ting, som skulle knyttes til Sagen, saa at det hele til sidst løber ud i Sandet. Venstre vil gaa med, men det siger, at det skal først være, naar vi kunne faa en forhøjet Lønning til alle Soldater, og taler man med Regeringen om den Sag, siger den, vi ville ogsaa gaa med til at yde Vederlag til Kjøbenhavns Væbning og til et Tillæg til de menige Soldaters Lønning, men først og fremmest maa vi have en Lønningsforbedring til hele Underofficersklassen. Saaledes hages der den ene Betingelse til efter den anden, og saaledes bliver man i Sumpen. Vi ere ikke komne ud af Stedet, og jeg synes ikke, der er Grund til at begynde atter at knytte en lang Række Betingelser til den foreliggende Sag. Kjøbenhavns Væbning er noget for sig selv. Det er en Undtagelseslov, en Ekstrabyrde, et ekstra personligt Paalæg for værnepligtige her i Kjøbenhavn, en Byrde, som alle andre værnepligtige i Landet ere fri for. Derfor synes jeg godt, man kunde løse dette Spørgsmaal uden at knytte en lang Række Betingelser dertil, saa at vi ikke komme ud af Stedet. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale denne Sag til alle i dette høje Ting, som ville være med til at yde Retfærdighed mod de Folk, som skulle gøre Væbningstjeneste her i Kjøbenhavn, idet jeg synes, at naar man kan forsvare at forlange Ekstrapligter, maa man ogsaa kunne forsvare at forlange Ekstrarettigheder, og jeg synes heller ikke, at hvad jeg har foreslaaet, nemlig 1 Kr. 25 Øre, er for meget som Godtgørelse for de betydelige Ulemper, denne Tjeneste medfører.

Krigsministeren (Schnack): Maa jeg i Anledning af det, som det ærede Medlem, som nu satte sig, har udtalt, bemærke, at det er ganske rigtigt, naar han siger, at